

Midnattsropet

Se
brudgummen
kommer!

MARANATA

Organ för andlig väckelse

Nr. 10

1965

Årg. 6

HELGE ERIXON

Det är idag allmänt känt, att ordet Maranata är ett arameiskt ord, som betyder: Du vår Herre kom! Att uttrycket inte i vår svenska Bibel blivit översatt beror väl på att ordet Maranata var så välbekant i den första församlingen. Ordet var där lika ofta använt som uttrycken Halleluja, Hosianna och Amen,

MARANATA Vad är det ?

av Helge Erixon

vilka ej heller blivit översatta. Dessa uråldriga och djupt symboliska ord kunde helt enkelt ej finna någon motsvarighet i de nya språk till vilka Bibelns budskap överfördes. —

Det ställe i N. T. där uttrycket Maranata förekommer lyder i sin helhet: "Om någon icke har Herren kär, så vare han förbannad. Marana ta!" 1 Kor. 16: 22.

I en annan skrift — Didache som daterar sig till år 110 e. Kr. och som också kallats "De tolv apostlarnas lära", heter det i 10: 6: "Må nåden komma och denna världen gå under! Hosianna Davids Gud! Den som är helig träde fram; den som icke är det göre bot! Maran atha! Amen." — Denna skrift har blivit översatt och kommenterad av den judiske professorn och rabbinen G. Klein, han säger: "Maranata, kom vår Herre! Man må observera huru denna urgamla, dramatiskt byggda bönesuck försätter för-

samlingen in i ögonblicket för Kristi ankomst. Så levande var hoppet om dennes nära förestående. Möjligt är att detta rop uppstått av det messianska stället i Sak. 9: 9: Fröjda dig storligen du dotter Sion: höj jubelrop du dotter, Jerusalem. Se, din Konung kommer till dig!"

Så långt rabbinen.

Vidare vet man att ordet Maranata, såsom ett jubelrop förekom vid den första församlingens brödsbrytelser. Genom att betona ordet Maranata på olika sätt kan man få fram de tre olika tidsformerna, vilka återfinnas i instiftelseorden: "I den natt då Herren Jesus blev förrädd... Ty så ofta i *äten* detta bröd, och dricken kalken, förkunnen i Herrens död, till dess *Han kommer*." På samma sätt återkommer dessa olika tidsformer i de majestätiska hälsningsorden från Jesus till församlingarna genom aposteln

Forts. på sid. 12

FINN-ARNE IMSEN:

DEMAGOGI OCH DUBBELMORAL

Under de senaste månaderna har vi ånyo fått bevittna hur omutligt den lag, som säger: "Vad människan sår, det skall hon ock skörda", fungerar. Utan hänsyn till person, men med enastående precision ser vi i dag hur en sådd av törne och tistel mognar fram till en enorm skörd kring män vars liv och gärning säkerligen sett helt annorlunda ut om de respekterat varningssignalerna under tidigare skeden av sin storhetstid och vänt om i tid. "Faren icke vilse!" Då skörden står där färdig till avbärgning är det sannerligen icke lätt att vinna gehör för diplomatiska bortförklaringar om det nu synliga resultatet av en långvarig och skickligt hemlighållen process.

Det finns alltid anledning att ifrågasätta den kristna sanningshalten i församlingssamfundet då ärliga och uppriktiga människor ständigt sargas och rivs sönder och svaga liv oupphörligt måste offras för att upprätthålla en för den religiösa kommersen tydligen mycket betydelsefull goodwill. Varje enskild människa blir ett propagandanummer i statistiken så länge de nöjer sig med att spela en opersonlig roll i det kristnade varkabinettet, men då det andliga livet börjar göra sig gällande med krav på utrymme för tillväxt ser de ledande till att det massiva trycket från den religiösa formalismen kväver eller tränger ut alla enfaldiga själar med så orimliga anspråk.

Nej, denna medvetna och väl utvecklade strävan att imponera och tjusa människors fåfänga för att locka dem till en väl anpassad — d. v. s. lagom religiös — pompös och lysande verksamhet, där i huvudsak kvantitativa värdemätare är det finurliga instrument som användes i en rent psykologisk bearbetning om publiken kan endast leda fram till namnkristendom. Det är på detta sätt skenreligiositeten — det mest avskyvärda Bibeln känner till — rekryterar. Det är icke Jesu Kristi evangelium, korsets anstötliga men frulsande budskap, som förkunnas. Det är fastmer *verksamheten* eller *kyrkan*, som presenteras för åhörarna. Men vad för skörd följer på sådan sådd? Knappast evangelisk kristendom men troligen kristnad hedendom!

I pingströrelsen söker man upprätthålla standarden med benhårda krav på *kultens* område, men ofta får förbenad renlärighet kompen-

sera bristen på andligt liv. Vattendopet är exempelvis fortfarande nödvändigt för att bli antagen såsom medlem. Men det är mycket oklart vem man egentligen döper till, Kristus eller partiet. Påståendet är otäckt men i allra högsta grad aktuellt bl. a. genom det översitteri, förakt och den livsfientlighet många förmått mobilisera i kampen mot förutvarande vänner, som upplevt det såsom en himmelsk kallelse att bryta upp från pingstlägret och gå ut till honom utanför för att bära hans smälek. De sedliga kraven lösgöras från sitt naturliga sammanhang — personlighetens nyskapelse och ett omvänt och förvandlat sinne — och blir av den anledningen ett utifrån påklitrat beteendemönster, som den religiösa gruppen legaliserat. Som regel är detta mönster motiverat ut från sina många sociala fördelar mer än sitt kristna egenvärde, varför dessa människor utan större inre förebräelser också anpassar sig i miljöer där tidsandan formar och behärskar individerna och accepterar dubbellivet med en moral som gäller för församlingssamfundet och en som gäller för det borgerliga livet. Det är nog tyvärr så att söndagskristendom och vardagskristendom icke alltid följs åt. Men det är ju verkligt tragiskt då detta dubbelliv istället för att bekämpas grundläggs och uppmuntras i församlingssamfundet, och så sker då förkunnarna predikar ett och praktiserar ett annat. Eller om man hakar sig fast vid en sektor av människolivet och med skärpa fördömer alla utsvävningar på just det området, exempelvis på sexuallivets, men samtidigt är mindre nogräknad på andra minst lika viktiga områden, exempelvis affärslivets, och visar en avancerad fräckhet i relationerna till medmänniskorna i över-, sido- eller underordnad ställning, ja, t. o. m. utnyttjar deras godhet, vänlighet, offersinne och gudsfruktan på ett hänsynslöst och för de utsatta skadligt sätt, då har man väl ändå i handling bevisat att den moraliska standard man i vissa fixerade detaljer — partitrohet och kyskhet — efterlyser hos andra här saknar förankring i förkunnarens egen personlighet. Moralen tycks stundom vara en vinstgivande handelsvara.

Detta och icke kristendomsfientlighet, som gör det berättigat att tala om kristet martyrforts. på sid. 6

JOHN VICK:

NYA VÄLSIGNELSER – NYA KANALER

"Gud har ofta fått gå utanför de organ han själv instiftat och förordnat. – Jag tror att många av de kanaler som Gud idag använder ligger utanför kyrkornas och samfundens ramar. Gud ville använda kyrkorna i denna tid, men då de inte ville röra sig på grund av sin trångsynthet, så måste Gud finna andra vägar. – Detta är icke något nytt. – Det har varit så genom hela kyrkohistorien." –

Apg. 1: 4.

Om vi känner Herren Jesus Kristus genom korset, så känner vi till mycket om Honom, men icke nog. Om vi känner Honom genom uppståndelsen, så vet vi mer om Honom, men likväl icke nog. Jesu lärjungar, som kände honom både ifråga om korset och uppståndelsen, fick från Honom de orden: "Bliven kvar i Jerusalem, till dess I bliven beklädda med kraft från höjden." Apg. 1: 4.

Dessa lärjungar hade följt Jesus i mer än tre års tid. De hade lyssnat till Hans undervisning och sett Honom göra under. Vilken underbar lärare Jesus var! Det var ingen lik Honom. Under tre år hade de lyssnat till Mästaren — Läraren själv, hört underbar visdom, hört vad andra människor aldrig hört. Dessutom såg de hans mäktiga gärningar. Därefter hade de sett Honom naglas fast vid träet och de hade sett Honom läggas i en grav. De hade sett, hur Han gick ut ur graven. Vad hade de icke att förkunna! Budskapet brann som en eld i deras varelse. Hur ivriga var de ej att gå ut till hela världen för att tala om det. Ty de hade ju verkligen något att berätta och

HÖGAKTUELLT

vittna om. Dag och natt talade de med varandra om dessa ting. Det var något, som världen förr aldrig hade hört. Hur en man dog på korsträet, hur han begravdes, uppstod och kom ut ur graven i odödlighetens makt och kraft. Hur ivriga var de ej att få förkunna det. Men Jesus sade: "Bliven kvar här i Jerusalem!" Vilken missräkning!

Det var det mest nedslående Kristus kunde ha sagt till dem.

De hade så ofta blivit missräknade. Från första dagen hade de ju blivit så inspirerade. De kände, att Han var Messias. Han skulle åstadkomma, att Guds rike kom. Men ändå så tycktes Han alltid vilja uppskjuta det. Det var ett ständigt uppskjutande av saker och ting. Nu hade Han ju uppstått, och de kände sig säkra på, att Han nu skulle göra något, Han skulle verkligen ge dem klarsignal att gå! Men vad gjorde Han? Han sade i stället: "Bliven kvar!" Hur nedslående var det ej! "Dröjen kvar till dess I bliven beklädda med kraft från höjden!"

Låt mig säga det än en gång: dessa män hade mycken kunskap — de hade bevittnat och hört det största som någon människa någonsin hört eller sett. Och de var färdiga att gå. Men Jesus sade: "Bliven kvar!"

I.

Om vi kan se vad som fattades hos lärjungarna, så kan vi förstå arten av den kraft, som utlovades. Vad var det, som fattades i deras liv? Vad slags kraft var det de behövde? Ja, det första *de behövde var intellektuell kraft*. I dag talar vi mycket om själskraft, kraft för sinnet, för känsla och förnuft — och detta var också ett stort behov i lärjungarnas liv. De behövde få kraft — de behövde livgivande impuls för sina sinnen. De var tröga och svaga i sina sinnen. Åter och åter måste Jesus säga dem, att de var tröga när det gällde att fatta och förstå, vad Han sade: de behövde verkligen få sina sinnen levandegjorda och skärpta. De destod icke Guds program. De hade aldrig förstått det.

När korset började skymta fram för dem, sade de: "Nej — nu ger vi upp! Det blir ingenting av

det vi trodde skulle komma genom Jesus av Nasaret!" Och så lämnade de honom. *De förstod icke programmet.*

Men nu när Han hade uppstått, så hade de på nytt samlats och blivit lojala mot honom. Nu skulle något ske! Men på nytt blev de hejdade. Det var detta nya uppehåll i programmet, som de icke kunde förstå — detta "dröj kvar — vänta!"

De förstod icke Guds slutliga mål. I detta avseende var de okunniga. Ni minns hur de kom till honom efter uppståndelsen och sade: "Herre, skall du nu i denna tid återupprätta igen riket åt Israel?" De var gripna av tanken på riket. Och det var ingenting oriktigt däri — jag hoppas vi är alla gripna av tanken på riket! Men lägg märke till deras inskränktighet — deras kortsyntet. "Återupprätta igen riket åt Israel?" Bry dig inte om resten av världen — upprätta bara riket åt Israel!

Egentligen hade vi icke gått framåt så särskilt mycket. När det är väckelse bland lutheranerna, så säger de: "Ah nu kommer lutheranernas rike!" Och när pingstvännerna har väckelse så säger de: "Nu kommer pinstvännernas rike!" Men om det är väckelse bland metodisterna, så sitter vi andra ned och säger: "Nej nej! Det är inte möjligt!" När kommer väckelsen? Det kan inte bli någon väckelse, om den inte kommer inom vår grupp. Det ser ut som om största delen av den evangeliska kristenheten alltså säger: "När skall du igen upprätta riket åt Israel?" Det är allt de kan tänka sig.

Varför är vi så trångbröstad? Varför håller vi ständigt på med samma felaktiga tankegång? Gud är intresserad för hela världen! Varför liver vi alltså kvar på en så kortsynt standpunkt? Jo, det gäller att komma ihåg, att när vi läser de fyra evangelierna, så har vi där ännu icke den fulla uppenbarelsen. Lärjungarna hade ännu icke mottagit den fulla uppenbarelsen. De förstod ännu icke Guds avsikter. De var delvis förblindade. För att förstå hela Guds plan måste man läsa Apostlagärningarna. Och vidare breven till de olika församlingarna.

Du måste komma ihåg, att efter pingstdagen började dessa lärjungar tala ett annat språk. Jag har sagt, att de behövde intellektuell kraft. De kunde icke förstå Guds rike eller Guds planer. De förstod vad Gud gjort på Elias tid och på Jeremias — det kunde de ej glömma. Låt oss se på kristenheten och församlingen i dag! Vi kan väl förstå och tala om Elias underbara erfarenhet och upplevelser, och vi kan förstå vår käre broder Jesaja och vi säger: "Var det icke underbart? Tänk hur underbart han fick Guds ord!" Men ofta är

vi blinda för Guds avsikter i dag. Vi kan icke förstå, vad Gud gör i dag. Följaktligen försöker vi alltid gå tillbaka till Luther eller Wesley eller den första andeutgjutelsen 1907. Men Gud går vidare. Och det gäller för oss att förstå, vad Han vill göra just nu.

Det var en underbar väckelse, som gick över Amerika för några år sedan. Det är intet tvivel om den saken. Vid möten och gudstjänster — vare sig de hölls på östkusten eller västkusten — så var det en sak, som var specifik: tillbedjan genom sång i Anden! Det var en underbar upplevelse, en klimax, tycktes det oss. Jag minns särskilt en dag i den församling jag då tjänade. Vi räknade oss icke tillhöra någon särskild grupp — vi var en oavhängig församling. Denna söndagsmorgon föll Anden plötsligt över kören. En av solosångarna började plötsligt sjunga på ett främmande tungomål. Snart blev det en duett, sedan en kvartett, och plötsligt instämde hela kören på ett okänt språk. När kören tystnat föll Anden över församlingen och den började sjunga. Och när församlingen tystnat, begynte kören om igen, och till sist sjöng både församling och kör ett mäktigt crescendo i Anden på ett okänt språk! Men lyssna! Det finns många i dag, som alltid vill falla tillbaka på denna upplevelse. Men frågan i dag är icke, vad Gud gjorde för tio år sedan, utan vad han vill göra i dag. Och för att förstå det, behöver vi på nytt den helige Andes kraft. Vårt andliga intellekt behöver levandegöras! Det var där det fattades hos lärjungarna — de var så tröga, när det gällde att förstå. "När skall du åter upprätta riket åt Israel?" De levde fortfarande kvar i detta program.

Jag önskar att vi riktigt kunde fatta det! Vi blir så lätt sittande fast och går baklänges i stället för framåt. Gud vill att vi skall gå framåt. Gud har en plan — ett program! Gud har nya höjder. Det är inte färdigt med att du sjunger i Anden. Tacka Gud för dessa upplevelser, men Gud har en målsättning: vad vill han göra i dag?

II.

Det är många kristna, som klagat över att ingenting sker i dag, emedan intet sker just i deras grupp. Och jag medger gärna, att det verkligen ser ut som om icke mycket skedde i dag i kristenheten — och dock verkar Gud mäktigt också i dag. Han verkar genom andra kanaler. Kan du inte gå med på det nu, så tänk över det. Men jag upprepar det igen: vi menar, att om Gud icke gör något i vårt speciella rike, så menar vi att han ingenting gör. Och vi har icke mycket över för "andra kanaler". Jag tror att

Forts. på sid. 10

Grupp av deltagare i bibelskolan 1964.

NU BÖRJAR BIBELSKOLAN I STOCKHOLM SNART

Nu börjar snart bibelskolan i Stockholm.

En stor skara evangelister och andra ungdomar — flera än något tidigare år — kommer att vara samlade i Maranataförsamlingen under fem veckor. Vi tror att dessa veckor kommer att bli av utomordentlig betydelse för dessa ungdomar och för väckelsen i hela vårt land. —

De flesta av evangelisterna har under det gångna året arbetat på obrutna fält och har

ej möjlighet att erlagga någon avgift. Ett mycket stort antal friplatser kommer därför att beredas. —

Maranataförsamlingen i Stockholm, som anser det vara en stor förmån att också i år taga emot dessa ungdomar, vågar ikläda sig det ekonomiska ansvar som detta innebär, i förlitande på att väckelsens folk runt om i vårt land vill med sina förböner, gåvor och offer stödja denna så betydelsefulla verksamhet. Det gäller ju vårt gemensamma stora intresse: Sjä-

lars frälsning och väckelsens spridning. —

Förutom ekonomiska bidrag mottager vi också med stor tacksamhet gåvor in natura, såsom potatis, grönsaker, charkuterier, konserver etc.

Sänd din gåva till Maranataförsamlingens exp., Bibelskolan, Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA.

Anders B.

**BED FÖR
BIBELSKOLAN!**

PASSA TILLFÄLLET!

8 grammofonskivor 50:-

För att bereda plats åt kommande skivnyheter utförsäljer vi under kort tid s.k. skivpaket. Varje paket innehåller minst 8 skivor (värde ca 88:—). Det är inspelningar av de flesta av våra sångare. Vänner ute i landet: Passa på, att till lägre kostnad, inköpa grammofonskivor för egen del samt ge åt vänner Ni önskar nå med väckelsebudskapet!

— — — — — Fyll i kup., klipp och sänd den I DAG! — — — — —

Till Förlaget Midnattsropet, Fack 583, JÖNKÖPING 2. Tel. 036/13 86 53.

Sänd mig mot pfsk. st. skivpaket à 50:— + oms. och porto.

namn

box/gata

postadress

tel.-nr.

DE MAGOGI... (Forts. fr. sid. 2)

skap är orsaken till att många med förakt vänder sig bort från väckelsefolket i dag. I tid och otid bombarderas samhället, dess tjänstemän och institutioner, för dess kristendomsfientlighet och låga moral i predikstolar och i tidningen Dagens spalter, och det kanske är berättigat, men samtidigt använder man själv de mest okristliga metoder för att dölja ännu värre ting i de egna leden. Då andra organ för detta svek och förräderi på tal så stämplas det såsom kristendomsförföljelse. Var finns logiken och var finns moralen?

Den fullt logiska konsekvensen av denna andliga prostitution är att societetsmänniskorna, som lärt sig utnyttja den degenerade moralsynen på ett kapitalistiskt sätt förlägger sina utsvävningar till andra länder eller världsdelar, och de får sina försyndelser bedömda med en speciell tolerans och behandlas generöst och överslätande om de icke lyckas dölja sina eskapader, medan syndarna i de lägre skikten vars ekonomiska kapacitet och sociala standard icke kan taxeras lika högt får en långt o mildare behandling fastän de många gånger representerar det andligt äkta och sant mänskliga i pingströrelsen. Småsyndarna får sina liv granskade och underkända av de verkligt stora bovarna.

Denna bakgrund bör man ha klar för sig då man tar ställning till KDS, ty här finns ju det konkreta uttrycket för denna snedvridna moraliska indignation. Tanken är ju att man med politiska maktmedel skall höja folkmoralen. Men observera! Det är ledarna för ett korrumpert religiöst system, som likviderat många andliga hälsa och bevisligen fört framstående medarbetare in i en för tidig död, som först höjde dessa stridssignaler. Nog är de sexuella förvillelserna en förödande smittokälla och ett upplösande hot för all mänsklig samlevnad där de får insteg, och då de moderna umgängesformerna mellan könen "kristnas", kommer den förorenade atmosfären att egga till lösaktighet i Guds namn. Men det hjälper föga att ryta mot omoralen i samhället då problemet egentligen är omoralen i församlingarna eller ännu troligare omoralen

hos predikanter och äldstebröder, som — med undantag av de förhårdade — i skräck och fasa över sin egen synd ropar ännu högre på moralisk upprustning av samhället för att avleda uppmärksamheten från privatlivets hemligstämplade illgärningar.

Hårda penningmagnater och smarta affärsmän är en väckelses största hot! Sådana herrar brukar sällan träda fram frivilligt och bekänna sin synd. Filadelfiaförsamlingen i Stockholm bör nu använda den lag — de tio budorden — deras mångårige förutvarande föreståndare rekommenderat för att sanera samhället, på honom och sina äldstebröder innan den juridiska halten av deras gärningar prövas av svensk domstol. Då kan möjligen respekten för församlingens ledning ånyo upprättas.

Sven Lidman uteslöts för 17 år sedan då han på talade missförhållanden liknande dem vi dagligen hör talas om. När skall de som orsakat dem näpas?

Östermalms Fria Församling — numera City Pingstförsamling — förde i många år en intensiv kamp mot detta diaboliska regemente, men tvingades genom en serie olyckliga omständigheter till underkastelse och blev ett offer för en grym och hänsynslös kyrkopolitik ledd av partitaktikerna från Rörstrandsgatan. Nämda församling har en lidandeshistoria som troligen saknar motstycke i vårt land i vår tid genom plågoandar, som icke upphörde med sin förföljelse förrän målet — församlingens fullständigt neutralisering — hade uppnåtts. Detta har skett i Jesu namn — men är det kristen moral?

KONFERENS I NORRKÖPING

6—10 oktober

AVSLUTNINGSMÖTEN:

Lördagen den 9 oktober kl. 15.30 och 19.30
Söndagen den 10 okt. kl. 11.00, 15.00, 19.00
Missionärerna Gunnar och Margareta Eklund, Arne Imsen, Agne Bark, Carl Henriksson m.fl. vittnen. — Sångare från Stockholm, Örebro och Jönköping deltagar.

Välkomna från när och fjärran!

GUD ÄR MÄKTIG!

KENYA... (Forts. fr. sid. 7)

tröga. Det kanske ligger någon sanning i detta, men jag förnam samma lovsång här hemma som i Afrika.

Så vill jag säga ett varmt tack till alla Maranatavänner som har offrat och gjort det möjligt för oss att vara ute på missionsfältet och för medlen till hemresan. Särskilt vill jag

tacka församlingen i Stockholm som ordnat det så väl när det gäller vår bostad — må Gud välsigna Er alla.

Edra i Kristus förbundna
Margareta och Gunnar Eklund

NÅGOT OM VAD GUD GÖR I KENYA

— OCH VÅR HEMRESA

Av missionär Gunnar Eklund

— Det är fyra veckor kvar tills vi skall åka hem, sade Margareta till mig, då jag sent en kväll återvände från en lång resa i västra Uganda, nämligen från Torofältet, som vi har bearbetat sedan två år tillbaka. Resan hade varit både givande och arbetsam. Jag hade besökt sex församlingar och skulle gärna besökt många fler emedan det var mitt sista besök före vår hemresa.

Gud har gjort stora ting under åren som ligger bakom. De första sex månaderna hade vi tre kyrkoinvigningar, över femhundra afrikaner döptes till Kristus — däribland våra söner Peter och Robert — och sedan dess har verket vuxit. Tio kyrkor är uppförda med plåttak och fem är under uppbjggnad. Arbetet bedrivs på 53 olika platser och medlemsantalet närmar sig tre tusen. Det är svårt att lämna en exakt statistik då de infödda ej för någon matrikel.

— Ja, snart var de fyra veckorna till ända. Kyrkbygget i Kampala stod nästan färdigt då vi den 20 augusti samlades till enskilt avskedsmöte som afrikanerna själva arrangerat. De hade ordnat en mycket trevlig avskedsfest för oss. Församlingen överlämnade genom en äldstebroder avskedsgåvor till oss, som vi uppskattade mycket. Ifrån detta möte sände de också sina varmaste hälsningar till Maranataförsamlingarna med ett varmt tack för att vi blev sända till Afrika med evangeliets budskap, och för den hjälp de fått till kyrkbygget i Kampala.

Den 22 augusti hade vi ofentliga avskedsmöten med sto-

ra skaror av afrikaner då även de ledande bröderna från Torofältet kom för att säga farväl. Men de hade ett förbehåll: Kom snart tillbaka!

Då vi blickar tillbaka på de fem åren är det många dyrbara upplevelser vi minns. De dyrbaraste är dessa då vi sett själar omvända sig och mottaga frälsning i Jesus Kristus. Tre bibelskolor hör också till de upplevelser som kom att betyda mycket. Den första bibelskolan kunde jag ej göra så mycket på grund av språksvårigheter — det var 1961. Kyrkbyggen och invigningar hör till de mest glädjande upplevelserna. Själv har jag varit strängt upptagen med att bygga såväl i praktiskt som andligt avseende. Missionärens liv är inte så romantiskt som många tror. Då man kommer ut till fältet och ser nöden och behoven gäller det att kunna hugga i — men välsignat är det att få arbeta både med murslev och Andens svärd.

Sexton kyrkor har jag varit med om att bygga — tre av cementblock och de övriga av pålar och lera. Dessa enkla kyrkor, med dess lovprisande församlingar av afrikaner är i dag ett levande vittnesbörd om ett väldigt evangelisationsarbete som Gud i sin stora nåd gett oss förmånen att få vara med i, fullföljande vår Mästares stora uppdrag.

Efter en intressant flygresalandade vi på Arlanda den 4 september, där vi möttes av en skara Maranatavänner med broder Arne Imsen i spetsen, som hälsade oss välkomna till Sverige. Det kändes så gott att få mötas igen. Färden från Arlan-

da gick fint i den rymliga bussen. Framme i Stockholm undrade vi naturligtvis var vi skulle placeras. Vi kände igen oss då vi åkte över Västerbron och sedan Liljeholmsbron och i Hägersten på Erik Segersälls väg 10 stannade vi och fick stiga in i en välmöblerad villa. Det lät som en dröm då broder Imsen sade: Här skall ni nu bo alldeles för er själva...

Allt var så välordnat och kaffebordet stod dukat och huset uppfylldes snart av doften av "svenskt kaffe", ja, sannerligen vi var åter hemma i Sverige.

Söndagens välkomstmöten gjorde ett djupt intryck på oss. Vi upplevde en underbar gemenskap och härligt var det att än en gång få instämma i sången: "Hur ljuvligt det är att mötas..."

Vi gladdes storligen över den frigörelsens ande, som var rådande i mötena, i sång och i vittnesbörd. En missionär hade sagt oss, att då vi kom skulle vi sakna lovsångstenen som vi har i de afrikanska väckelsemötena, ty skandinaverna är så

Forts. på sid. 6

Midnattsropet

Organ för andlig väckelse

Utkommer varje månad

Red. och ansv. utg.
ARNE IMSEN

Redaktionskommitté
DONALD BERGAGARD
ERIC-GUNNAR ERICSSON
ANDERS B. ANDERSSON

Tidningens adress:
Surbrunnsgatan 60
Stockholm VA
Tel. 32 80 02 - Pg 57 16 20

Lösnummer 1 kr.
Pren. kr. 10:— pr år
För pren. pg 57 16 20

1. Familjen Eklund.

2. Sonen Peter döpes.

3. Traktatspridning.

4. Kyrt.

MISSIONÄRERNA EKLUNDS

Vi har sett Guds under . . . De första sex månader afrikaner döptes till Kristus . . . Och sedan dess och ytterligare 5 är under byggnad . . . Arbetet är omkring 3000 . . .

Se vidare artikel på sid. 7

Peter och Robert var de första av familjen Eklund att sätta fötterna på svensk jord, men de åtföljdes snart av pappa Gunnar, mamma Margareta och lillebror Daniel. Regnet strömmade ner över Arlandaplattan när våra kära missionärer kom hem efter 5 års Afrika-arbete, men glädjen och ljuset i deras ansikten talade om seger när de slöts i väntande vänners armar. Familjerna Imsen och Hallander var välkända för dem, men alla de övriga var nya vänner. I bussen in till Stockholm fick Gunnar och Margareta det för dem kärkomna meddelandet om att bostadsfrågan var ordnad och att en 3-rumsvilla med vacker tomt väntade i bostadsbristens Stockholm. Herren är i sanning god!

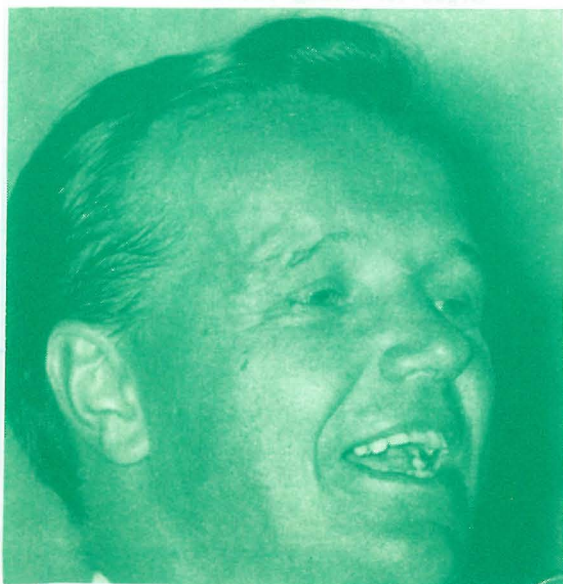
Det var *verkliga missionärer*, som frambar budskapet om evangeliets segertåg i Öst-Afrika.

Broder Gunnar Eklund omtalade i sin förmiddagspredikan, hur de onda andarna hade rasat och skrikit i mötena i Uganda, men hur de hade fått ge vika för Guds Ande. Människor, som hade tillbett avlidnas andar och dansat i fullmånen sken på gravarna, hade befriats från de djävulska makterna och prisade och lovade nu Herren. Under de fem åren därute har cirka 3.000 svarta döpts till Kristus och många nya församlingar har tillkommit. Broder Eklund har dessutom byggt många kapell med ordentliga plåttak, där de infödda kan samlas till möten även under regntiden.

Eftermiddagens möte i Viktoriasalen, Stockholm, blev ett riktigt afrikamöte. Hela familjen Eklund var samlad på podiet, syster Margareta iklädd den gifta ugandakvinnans långa nylon-

G
ber
väl
i

Bil
E
väl

Titumba.

5. Evangelister i Hima.

6. Vänner i Hima.

7. Kyrkan i Kibito.

HEMMA IGEN FRÅN KENYA

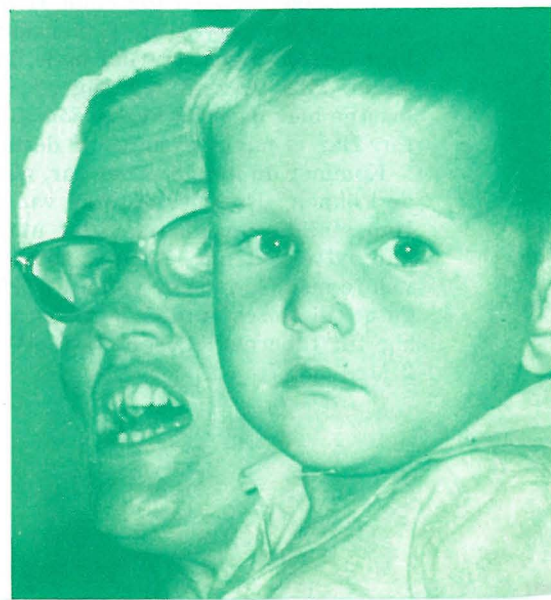
**erna hade vi tre kyrkoinvigningar – över 500
ar verket vuxit snabbt 10 kyrkor har uppförts
bedrivs på 53 olika platser – medlemsantalet**

dräkt. Broder Arne Imsen, som ledde alla möte-
na under söndagen, hälsade dem hjärtligt väl-
komna till Sverige. Broder Gunnar tog fram sitt
dragspel och till den musiken sjöngs den lilla
kören: Jesus är god, Jesus är god, Halleluja,
Jesus är god, på sex olika afrikanska tungomål.
Till slut gjorde vi som de svarta: klappade i händ-
arna och stampade i golvet och sjöng både på
kiswahili och svenska. Det var befriande för
många stela svenskar! Peter och Robert vittnade
om sin glädje att vara frälsta och döpta och
tackade Jesus på god svenska. Systrer Margareta
talade sedan om arbetet bland kvinnorna. Hon
hade fått bedja om Guds vishet och förstånd i
detta arbete. De okunniga hade hon samlat till
skola och symöten, de sjuka hade fått hjälp, men
framförallt hade hon vittnat för både högt bil-

dade och socialt lågt stående kvinnor. Och trots
kackerlackor, malaria och dysenteri och många,
många andra olägenheter och problem i Afrika,
ropade vår syster ut i mötet: Jag vill gå tillbaka
till Afrika! Som en appell till oss alla fria vän-
ner i Sverige riktade hon president Kenyattas
maning: "Vi behöver fler missionärer! Sänd oss
flera missionärer!"

Br. Gunnar Eklund talade om hur evangelium
hade nått Toro-distriktet, hur församlingar bil-
dades och evangelister utsändes utan bibelskola
men med verklig levande tro på Gud. De svarta
löses ut från hedendom och alkoholmissbruk till
frimodig bekännelse om Jesus och kraft genom
den Helige Ande att utföra tecken och under.

Gun Svärd.

NYA VÄLSIGNELSER... *Forts. fr. sid. 4*

många av de kanaler Gud i dag använder ligger utanför kyrkornas rāmärken. Gud ville använda kyrkan och församlingen i denna tid, men då den icke vill röra sig på grund av sin trångsynthet, så måste Gud finna andra vägar.

Det är inte något nytt. Det har varit så genom hela kyrkohistorien. Gud har fått lov att gå utanför de organ, som han dock själv instiftat och förordnat. Jag talade med en anglikansk präst om detta: han kunde icke tro på något annat än det som skedde inom hans egen kyrka. Men jag bevisade med bibeln och kyrkohistorien, hur Gud åter och åter gått utanför de institutioner, som burit hans eget namn. Till sist såg han det. Gud måste under alla omständigheter utföra sitt program! Tro icke att du kan sitta stilla och hejda Gud! Frågan är aldrig om något skall ske, frågan är: Skall jag få vara med, när det sker?

Må Gud få oss ödmjuka! Må hans Ande krossa våra hjärtan! Kom ihåg församlingen i Laodicea! Gud gav åt denna församling, som ställt Kristus helt utanför — den mest avfälliga församlingen — det största löftet! Men han sade: "Om det finnes någon, som hör min röst..." Han talade till individen. "Om någon hör min röst och öppnar dörren, så skall jag gå in till honom och hålla måltid med honom och han med mig." Kallelsen var till individen.

Jag vet icke vad församlingen av i morgon kommer att vara lik, men när det gällde Laodiceas församling, så gällde kallelsen den enskilde. Kanske kommer hela församlingen att göra bättring. Jag beder, att den sista tidens församling kommer att falla på sitt ansikte inför Herren! Men vi veta icke. Men när Gud talade till den enskilde, gav han stora löften. Halleluja! Låt oss gå litet längre. Antag att församlingen i Laodicea icke mottog Herrens inbjudan. Vad skulle då hända? Vad skulle hända, om den enskilde i församlingen mottog den? Lyssna! Om det var en enda själ i Laodicea, som tog emot Herrens inbjudan, så skulle det betyda att gemenskapen bröts med hela församlingen, ty Gud hade då funnit en ny kanal. Hör du vad jag säger? Denne enskilde kristne blev den nya kanal, som Gud bestämt sig för. Har vi några exempel på detta i Skriften?

Kommer du ihåg hur det var, när Israel syndade i öknen? Kommer du ihåg vad Moses gjorde? Han ställde uppenbarelstältet utanför lägret — han bytte centrum — och de som önskade vandra vidare med Gud måste vandra ut ifrån lägret och gå ut till Moses utanför lägret och på nytt inviga sig till tabernaklet, som fått ett nytt centrum. 2 Mos. 33: 7.

Senare gjorde Gud på samma sätt, då han bröt mot den gamla ordningen med leviter och präster och kallade Johannes Döparen. Johannes Döparen blev Guds nya centrum. Det var icke längre Jerusalem eller templet. De hade formerna, gudstjänsten, som — märk det väl — instiftades av Gud! Men de vandrade icke längre i den gudomliga uppenbarelsens ljus. Allt vad de tänkte på var riket åt Israel. Så Gud upptäckte Johannes Döparen. Han växte upp i öknen — ni har läst om honom. Därute i öknen — därute vid Jordans stränder, där de vilda djuren bo, där skapade Gud ett nytt centrum. Och genom Johannes Döparen sade Gud till Israel, till präster och leviter: "Om ni vill vandra vidare med Gud — gå då ut till mitt nya centrum!" Enda sättet för dig att komma ut i Guds levande ström är att göra bättring och låta Johannes döpa dig i Jordans vatten! Och medan Johannes gjorde detta och medan folk kom till honom, så fanns det en ung timmarman i Nasaret, som Gud bestämt att bli världens Frälsare. Hans namn var Jesus. Han var bestämd av Gud att bli konung över alla riken i världen. Vad gjorde han? Det var tid för honom att skaka av sig hyvelspånen. Och så kommer han till Johannes Döparen.

Jesus av Nasaret erkände Johannes förkunnelse. Och han kom till honom och sade: "Låt det nu ske!" Nu blir Kristus det nya centrum. Jesus steg upp ur Jordans vatten och därefter samlades lärjungarna och människoskarorna omkring honom! Och så blev dessa, som trodde på honom, det nya centrum. Och om någon präst eller levit eller medlem av Israel ville gå vidare med Gud i hans verkande, så måste han gå och göra sig ett med församlingen i Jerusalem! Den var ordinerad av Gud — välsignad av Gud. Den var byggd och formad av Kristus själv.

Ja, vilken församling var det ej! Och dock — efter ett antal år så vägrade den att förstå Guds sätt att gå framåt! Och Gud var redo att gå vidare mot ett nytt centrum. Han upptäcker en skara lekmän — bland dem Saulus av Tarsus — därnere i Antiokia. Ni minns Saulus av Tarsus, en väluppfostrad, en högt bildad man, men ingen apostel. Han var tältnakare. Det blygdes han icke över. Dessa lekmän därnere i Antiokia bildade Guds nya centrum — Guds nya kanal. Församlingen i Jerusalem fattade icke visionen, men församlingen i Antiokia gjorde det. De bröt med de gamla traditionerna: "Och först i Antiokia kallades lärjungarna kristna." Apg. 11: 26.

III.

Om vi följer med genom kyrkohistorien tyckes det att varje ny väckelse var Guds nya kanal.

Jag menar nu icke att vi måste göra oss till ett med någon särskild människa eller rörelse, men vi måste göra oss till ett med den utgjutna helige Ande, med Anden såsom han vill verka i dag. Men här är det korset kommer in. Icke träkorset, men korsfästandet av vårt eget kött. Jag vill berätta vad som varit en sådan kamp för mig. Jag såg hur Gud verkade och jag ville icke för något pris gå miste om Guds väg. Gud skapade en ständig hunger efter honom själv inom mig. Varhelst Gud har verkat, har jag längtat efter att få uppleva det. Men jag vill säga en sak: jag har nästan gått miste om det. Jag har sett på dem som varit med, predikanter och andra och tänkt för mig själv: Där är Petrus, där är Judas — där är den och den, som inte är något att räkna med. Och så sade jag: Nej, tack! Men så har jag kommit igen och tänkt så här: Om det vore någon framstående politiker eller stadens borgmästare med där, så skulle jag säga: "O ja, jag vill vara med där!" Om det vore en skara människor, som vore moraliskt högtstående, som vore väl kända och hade gott rykte, då skulle jag säga: "Ja, det där är mitt folk!" Ja, skulle det inte vara angenämt att gå utefter gatan i sällskap med det där folket! Ja, alla skulle tycka sig något vara. Men Gud utvalde Johannes Döparen, som åt gräshoppor och vildhonung.

Gud verkade genom många kanaler — kanaler som verka så att murar falla. Nästa väckelse blir icke bara tungomål i Anden. Vi tackar Gud för allt detta — men Gud har mera i beredskap. Guds nåd är verksam över hela jorden i dag. Den väckelse som kommer blir en väckelse till gemenskap mellan människor av alla slag — ett nedbrytande av de religiösa murarna. Så började pingstväckelsen en gång. Men sen har man kommit bort från det. Men Gud har icke glömt det. Gud vill att varje nation, varje rike, varje individ skall få del av välsignelsen av Guds rike. Halleluja! Det är detta Herren vill låta ske i denna tid.

Nu har jag talat om för eder, vad som ligger på mitt hjärta, för att Ni bättre skall förstå, vad det är Gud håller på att verka i vår tid. Och jag upprepar vad jag förpt sagt: Gud vill ge eder intellektuell kraft att fatta och förstå Guds vägar och tankar.

Ur "Herald of Faith"

Stor konferens i Örebro

under Allhelgonahelgen

Vittnen från hela Skandinavien deltagar.

För logi tillskriv: Maranataförsamlingen,
Box 207, Örebro 1. Tel. 019/13 20 49.

Maranataförsamlingen

Bibelstudiet:

HERRENS TILKKOMMELSE II

Herrens tillkommelse är icke EN händelse, utan snarare ett förlopp där olika händelser avlösa varandra i snabb följd. Ofta är dessa händelser så intimt förenade med varandra, att det är svårt att hålla dem isär, trots att de infalla under en så lång tidsrymd, som över ett tusen år.

Det är viktigt att ha detta, och händelseförloppet, klart för sig vid läsningen av Guds ord, annars skall många av dess profetiska budskap verka motsägende och förvirrande eller omöjliga att tolka. —

Den som med eftertanke läser Guds ord skall finna att detta händelseförlopp, som inte heller alltid i Skriften återges i kronologisk ordning, grupperar sig omkring tre starkt markerade tilldragelser, vilka skall äga rum i följande ordning:

1. Jesus kommer osynlig för världen för att hämta sin brud.

Jesus stiger ned i skyn, de avsomnade troende uppstår ur sina gravar, förvandlas tillika med de frälsta, blodtvagna skarorna, som lever kvar på jorden, för att i ett ögonblick, uppräckas till Jesu möte i luften. 1 Tess. 4: 15—17, 1 Kor. 15: 50—52.

2. Jesus kommer i stor makt för att regera.

I stor härlighet och synlig för alla, i sällskap med alla de heliga och himmelens härskaror, stiger Han ned på Oljeberget, tager makten och upprättar sitt tusenåriga frids- och världsrrike. Matt. 25: 31—32, Upp. 1: 8, Matt. 24: 30.

3. Jesus kommer för att hålla den yttersta domen.

Alla döda skall uppstå och alla skall stå fram inför den vita tronen och Jesus skall hålla dom över djävulen och hans änglar och över alla ogudaktiga människor. Upp. 20: 11—15.

I anslutning till och emellan dessa tilldragelser, utspelas också både i himmelen och på jorden märkliga och betydelsefulla ting, som det profetiska ordet talar om — händelser som det är av största vikt att vi har vetskap om och är beredda inför.

I nästa nr skall vi börja med att i kronologisk ordning betrakta dessa händelser i ljuset av Guds ord.

MARANATA...

Forts. fr. sid. 1

Johannes: "Jag är A och O, säger Herren Gud, Han som är och som var, och som skall komma." Upp. 1: 8.

Ordet Maranata ger uttryck för det djupaste och innerligaste som församlingen i alla tider känt. Det är hennes hemlighet — kännemärket på hennes främlingsskap i denna värld. Det är därför också ett slutord, ett midnattsrop: "Se, Brudgummen kommer!" — Och är det inte manne Morgonstjärnan, som skall gå upp i våra hjärtan, ljuset som bådagar dagen, Herrens dag den stora och härliga. Det har också varit martyrernas frimodiga beaktelse inför död och marter: Maranata — Du, vår Herre, kom! Idag har detta ord också blivit ett väckelserop — ett rop som genomtränger tusendens hjärtan och skapar rörelse, väcker förargelse, men också hänförelse och glädje. —

Först och sist betecknar detta ord i vår tid en ny andlig gemenskap, en ny ecclesia: brudeförsamlingen...

Ordet ecclesia, församling, är ett grekiskt ord som betyder en utkallad eller sammankallad skara människor. En budbärare kommer springande med ett budskap, han ropar ut det i gathörn eller vägska, människorna lyssnar och samlas omkring budbäraren. Denna samling av människor är en ecclesia. Detta är ursprunget till den nytestamentliga församlingen: "De som då togo emot ordet läto döpa sig och så ökades församlingen... och dessa höllo fast vid apostlarnas undervisning."

Ett bibelord som ofta feltolkas och missbrukas är uppmaningen i Hebr. 10: 25 att icke övergiva vår församlingsgemenskap. Den som läser orden i det

sammanhang vilket de står, förstår att det här som överallt i Nya testamentet, gäller vårt för-Nya testamentet, gäller vårt församlande till Jesus Kristus för att låta oss uppbyggas, fullkomnas och göras färdiga för den kommande tidsåldern. Vi uppmanas ju att uppliva varandra till kärlek och goda gärningar, att oryggligt hålla fast vid hoppets beaktelse, ty Han som givit oss löftet (om sin tillkommelse) Han är trofast. "Detta så mycket mer som I sen huru dagen nalkas." —

För att rätt kunna göra detta måste vi vara villiga att övergiva all annan gemenskap, ty "den som älskar fader och moder mer än mig, han är mig icke värdig, och den som älskar son eller dotter mer än mig, han är mig icke värdig och den som icke tager sitt kors på sig och efterföljer mig, han är mig icke värdig." — Jesus säger ju också att den som icke församlas med mig han församlingar. Det är också detta som den nyss citerade förmaningen gäller, vi skall icke övergiva vårt församlande inför den stora och härliga uppfyllelsen av löftet: Se, jag kommer snart. — Det är här som maranatabekännelsen får sin rätta betydelse. Den kommer som ett svar från en församling vilken står samlad och redo för uppbrott: Maranata! Du vår Herre kom!

Under mer än två århundraden — sedan John Wesleys dagar —, då Anden på nytt började utgjutats, har uttåget ur kyrkorna, kallelsen att gå "utanför lägret", varit det genomgående budskapet till Guds folk. Det har också blivit allt starkare och klarare i sin ton, allt eftersom profetordet gått i uppfyllelse och Herrens tillkommelse närmat sig. Tidstecken har hopat sig omkring församlingens väg mot målet. Och inte minst då Människosonens

tecken, som Jesus talade om skulle visa sig; alla dessa tecken och undergärningar som alltid omgivit Människosonen och som också alltid efterföljt dem som trott på Hans namn: "Dessa tecken skola åtfölja dem som tro: Genom mitt namn skola de driva ut onda andar, de skola tala nya tungomål... på sjuka skola de lägga händerna och de skola då bli friska."

Detta samlar, församlar, skapar och förnyar ecclesian, Guds församling, generation efter generation. Och allteftersom tiden skrider fram liknar hon mer och mer sitt apostoliska ursprung. Hon återupprättas efter denna mönsterbild, och återfår sin urkristna kraft, andens gåvor, ämbeten och gudomliga myndighet. Hon går så från kraft till kraft tills hon en dag träder fram inför Gud på Sion! Maranata!

Under det att detta sker i den kristna världen gör sig också andra saker gällande i tiden. Ett annat församlande, som det sedan årtusenden har profeterats om: Israels församlande till sitt land. — Det märkliga är ju att dessa två folk, de lekamliga och de andliga Israel, under de sista tvåhundra åren parallellt steg för steg återupprättats, församlingen andligt sett och Israel materiellt och nationellt. Allt vad de båda folken genom avfallstiden förlorat, det återfår de under återupprättelsens tid, dessa "vederkvickelsens tider från Herren då Han kommer att sända den Messias som Han har utsett åt sitt folk, vilken himmelen kommer att behålla till dess allt skall bli upprättat igen." Apg. 3: 19—21. Då skall hela Israel bli frälst, säger skriften, ty från Sion skall förlossaren komma...

Det vill synas som om det är den återupprättade församling-

Forts. p. sid. 14

Tore Gustafsson har gått hem till härligheten

Budet om din bortgång kom hastigt och oväntat för oss Dina vänner och trosfränder, som endast några dagar tidigare sett Dig ibland oss. Vi kan inte ännu fatta att Du för alltid lämnat vår krets.

Tidigt kom Du med i den andliga verksamheten, först i Din hembygd Ervalla och sedan i Örebro. När Maranataväckelsen bröt igenom här i Örebro 1959 var Du med bland den lilla och föraktade, men så oändligt lyckliga skara som i Maranata såg Guds svar på många års intensiv bön och längtan efter ett andligt genombrott. Du gjorde en värdefull insats bland sångarna, ty den enkla sången, framsprungen ur ett renat hjärta, som stämts av den store Mästaren vann hos Dig gehör. Sällan var Din plats tom i församlingen, ty troheten mot Gud och församlingen var Ditt adelsmärke. Nya uppgifter kom också att anförtros Dig i församlingen, då Du handhade försäljningen av andlig litteratur, en syssla som Du skötte med omsorg och kärlek. Ofta såg jag hur Du gladdes åt att få tjäna i denna stimulerande uppgift.

Du hade ett svårt handikap, Din begränsade rörlighet, som under många år vållat Dig besvär och måste kännas som en svår personlig prövning. Aldrig såg vi Dig dock ledsen eller klagande över Din hårda lott. Du var alltid glad och tacksam till Gud och prisade Honom för härlig frälsning. Nu är Din arbetsdag tillända härnere och Du får vila ut hemma hos Jesus.

Tack, broder Tore, för en tioårig vänskap grundad på gemensam tro. Vi möts hos Jesus, där ingen skilsmässa är mer.

Vilhelm Lundby.

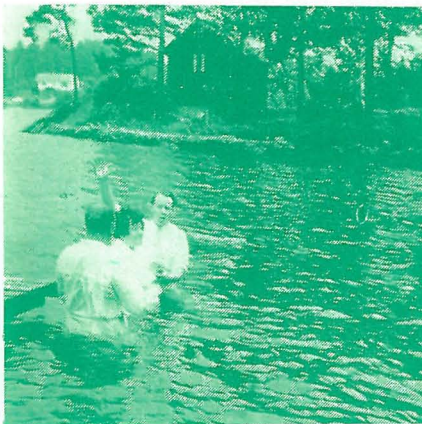
AGNE BARK BERÄTTAR:

I Katrineholm har flera upplevt frälsning den senaste tiden och vännerna där har hyrt ett hus där de inrett en utomordentligt bra bönemöteslokal.

Lokalen ligger på Kapellgat. 11.

I Motala hålles väckelsemöte varje fredag och bön lördagar. Två nyfrälsta vänner döptes midsommardagen i Karlsby utanför Motala.

Bilder: 1. Dop i Karlsby utanför Motala. 2. Sångare från Norrköping och Motala vid friluftsmöte i Karlsby. 3. Vänner utanför bönemöteslokalen i Katrineholm.

MIDNATTSROPET
Surbrunnsgatan 60
Stockholm VA

Brev från läsekretsen

Skriv gärna till oss! Låt oss få veta dina tankar om Midnattsropet och om du har några önskemål beträffande innehållet.

M A R A N A T A . . .

Fortf. fr. sid. 12

en som blir redskapet till Israels omvändelse och frälsning. Ty Sion i Nya testamentets språkbruk är alltid församlingen och från Sion skall frälsningen komma till Israel. Till det jordiska Israel, med dess avfällighet och tusenåriga förstockelse, kommer evangelium i apostolisk kraft på nytt. Så föres Israel tillbaka till den plats där de vek av ifrån Guds väg och förkastades och möter nu en församling i Andens fullhet och får på detta sätt mottaga samma evangelium som de mottogo genom Jesus.

Det ser ut, som om den dagen inte är långt borta, då församlingen Jesu Kristi brud, förenar sig med Guds egendomsfolk, Israel, i ett gemensamt MARANATA! Du vår Herre och Messias KOM! Ty i "de dagar då den sjunde ängels röst hördes, när det sker att han stöter i sin basun, då är Guds hemliga rådslut fullbordad, i enlighet med det glada budskap som han har förkunnat för sina tjänare profeterna." Uppb. 10: 7. — Då är också den heliga staden, Guds Jerusalem, fullbordad: Sion, moderstaden för alla folk, staden med sina tolv portar, tre i varje väderstreck, över vilka namnen på Israels tolv stammar är tecknade, staden med tolv grundstenar, med namnen på Lammets tolv apostlar. Här räcker gamla och nya förbun-

Till Midnattsropet!

Den sista tiden har jag börjat att läsa MIDNATTSROPET. Jag tycker det är en både väckande och intressant tidning. Jag kanske inte i allt delar edra åsikter, men jag förstår er så väl då ni önskar vara radikala och bryta av mot den sedvanliga kyrko- och samfundskristendomen. Just detta gör att jag kommit att få en positiv inställning till Maranataväckelsen. —

Jag har själv tillhört en pingstförsamling åren 1955—1959. Sedan dess har jag ej haft några större andliga intressen.

Det står mycket om Andens dop och helbräddagörelse genom trons bön i Midnattsropet. Ni skriver där i Frågelådan att andedop är ett villkor för full seger. Ja, det är kanske troligt!

Men hur är det då möjligt att så många andedöpta kristna blivit avfällingar. —

Jag tror att det finns många helgade kristna som trots att de längtat och bedit aldrig fått göra denna upplevelse. Det är kanske brist på en rätt undervisning? — Något liknande är det väl också beträffande helbräddagörelsen? En del sjuka återfår hälsan, medan däremot andra måste bära sitt svåra lidande till dess döden kommer som den barmhärtige befriaren.

Jag menar inte att kritisera men jag tycker mycket är dunkelt och svårförståeligt i dessa ämnen. Jag är nog i behov av hjälp och vägledning. —

Med vänliga hälsningar

Eivor Lindkvist,

Djuvanäs, Björköby

dets folk varandra händerna. "Novum testamentum in veten latet, vetus in nova patet: det

nya förbundet är fördolt i det gamla, det gamla uppenbarat i det nya." Maranata!

VI SÖKER OMBUD!

Till vår avd. för grammofonskivor söker vi kontakt med driftiga ombud. Kristen sång och musik står på programmet. (Nyheter för hösten.)

För information och försäljningsvillkor skriv till

Förlaget Midnattsropet, skivavd., Fack 853, JÖNKÖPING 2.

Tel. 036/13 86 53.

"PINGSTBILEN" *Forts. fr. sid. 12*

instruktionen gällde alla cellerna i batteriet. Andens dop var en gång en livsfunktion i väckelsen. Men nu är det många, som inte har denna upplevelse. En ny generation växer upp utan denna välsignelse. Och många gamla celler har pluggat ihop. Batteriet behöver sannerligen en grundlig reparation.

Och hur är det med styrningen? Det är ju en viktig funktion. Är den dålig, så kan man riskera dikeskörning. Hur är det, då församlingens styrelse säger: "Hör ni ungdomar, så här står det i Guds Ord, så här måste ni göra!" Och så styr man och försöker få bilen åt vänster, men den går åt höger. Ungdomen gör tvärtemot vad styrelsen säger, och vad Guds Ord bjuder. Förr lydde man Ordet utan diskussion och invändningar. Men så gick också bilen stadigt framåt. Nu verkar det faktiskt lite vingligt här och var. "Nja, det gör ingenting!" säger en del. Ja, säg det! Blir styrningen för glapp, så kan det gå illa. Nog måste man säga, att även detta är en allvarlig brist.

Man skall inte hänga upp sig på småsaker, säger en del. Nej, men småsakerna kan också ha sin betydelse. Tag till exempel en så enkel sak som vindrutespolningen! Om den krånglar, kanske man får avbryta körningen gång på gång och torka av rutan. Men tänk när allting fungerar. Då trycker man bara på en knapp och smutsen spolats bort.

Smutskastning från världen har vi väl alltid upplevat. Aldrig förr har väl en väckelse blivit så smutskastad som pingstväckelsen, när den ryckte fram. "Tungotalarna" var minsann inte högt hållna. Men spolningen fungerade effektivt. Saligheten sköljde strax bort alltsammans. Man sjöng med glädje och hänförelse: "Mången håller oss för svärmare och dårar, som barnsligt tro på hela bibelen, men bespottelsen från världen mig ej sårar, om endast jag får vara Jesu vän!" Spolningen var sannerligen effektiv!

Men hur är det nu? Nu törs man nästan inte ens tala om, att man är frälst. Inte heller törs man genom frisyr eller klädsel avslöja att man är pingstvän. Det gäller att vara så lik världen, att man inte ådrager sig smutskastning. Kontakten med den utomstående världen är icke vad den borde vara. Förr hade man kontakt med de ofrälsta, man sjöng och vittnade, man inbjöd kamrater till möten, man delade ut traktater. Men nu är det många som drar sig. Luften har gått ur däck. Det är en följd av nedslitning."

AGNE BARK har ny adress:

Idrottsgatan 66, Norrköping.

Min fråga

I denna spalt söker vi svara på frågor in-sända från läsekretsens — frågor som i första hand beröra Bibelns sanningar, det andliga livet och vår verksamhet. Sänd din fråga till MIDNATTSROPET, Surbrunnsg. 60, STOCKHOLM Va. Märk kuvertet "Min fråga".

★

FRÅGA: Är det bibliskt att rösta med i politiken? Och med vilket parti skall jag i så fall rösta?

Nyfrälst.

SVAR: Kristi lärjungar äro visserligen nu i världen, men de äro icke av världen (Joh. 17: 16; 15: 18—20; 1 Joh. 4: 5 följ.). Allra tydligast framgår vår ställning av Fil. 3: 20—21, där det uttryckligen står, att vårt medborgarskap är i himmelen. Här äro vi främlingar och gäster och ha egentligen ingenting att göra med ett främmande lands politik och inre angelägenheter, alldeles som ett främmande lands beskickning icke skall blanda sig i vårt lands inre angelägenheter. Vi veta ock en bättre utväg än röstsedeln att gagna det land, vi gästa, nämligen förbön, ett rättfärdigt liv och ett överbevisande vittnesbörd. Med denna andliga inställning blir naturligtvis allt partitagande, som är av köttet, Gal. 5: 20, orimligt. Under allt detta är man dock ej likgiltig för landets väl eller ve, utan man måste bli bedrövad, när ogudaktiga rörelser få överhand, och glädjas, när gudsfruktan, tukt och goda seder uppskattas och befrämjas. Se Arne Imsens bok: "I världen men icke av världen", där detta problem ingående behandlas. Den kan rekvideras från Midnattsropets förlag.

FRÅGA: Huru skall man rätt förstå Joh. 3: 5? Talar Jesus här om dopet eller ordet, då Han säger, att ingen kan inkomma i Guds rike utan att födas av vatten och Ande?

A. P.

SVAR: Härmed menas säkerligen dopet. Nikodemus hade att gå samma väg som Israels botfärdiga kvarleva: döpas med sinnesändringens dop och låta sig ledas av Anden. Och för oss finnes kommentaren till Joh. 3: 5 i Rom. 6 och Rom. 8.

VI MÅSTE ALLA GÖRA MER FÖR MIDNATTSROPETS SPRIDNING!

20 Midnattsrop kostar 10: — kr. Kan eller vill du inte sälja — dela ut dem till vänner och bekanta! Rek. redan detta nr från MIDNATTSROPET, Surbrunnsgatan 60, STOCKHOLM VA.

Vårt ärende är angeläget och brådskande. — Med Midnattsropet kan vi nå alla svenska hem. — Nu är de tid att DU också gör något!

RAKT PÅ SAK

"PINGSTBILEN" TESTAD

Tillfällige bilinspektören Johan Akerlund har testat "pingstvagnen". Testningsprotokollet, som publicerats i nr 33 av Evangelii Härold under rubriken "Skall pingstväckelsen skrotas", utvisar klart att frågan om nedskrotning är fullt berättigad. Ett fordon i sådant skick brukar man belägga med körförbud och omedelbart taga ur trafik. Det innebär livsfara, inte bara för egna passagerare, utan för alla som kommer i dess väg. Vi återgiver här Akerlunds testningsprotokoll — Akerlunds egna anmärkningar gör vidare kommentarer överflödiga.

Akerlund har testat ännu en bil. Av någon anledning, medveten eller omedveten, har han här utelämnat märke och årsmodell, varför det testningsprotokollet helt kan lämnas utan avseende. —

"Inte som förr"

Visst är man medveten om, att pingstväckelsen inte är som förr. Den har inte den slagkraft och framåtanda, som den hade förr. Det måste villigt erkännas. Men vad beror nu detta på? Vad är det manne för fel med det hela? Är det kanske stopp i oljeröret, så att den heliga oljan inte flyter fram som den borde göra? Eller är det kanske så att den gudomliga gnistan har slocknat? Det tändar inte längre i motorn. Därför går det inte lika bra som det gick förr.

Ja, någonstans måste väl felet sitta, och många har försökt få tag i felet. Men de har misslyckats. Otaliga evangelistveckor och predikantdagar har diskuterat den svalnande väckelsens problem. Och många felsökare har kommit med goda råd, men ändå går inte bilen lika fort som den gick förut. Går det överhuvudtaget att finna felet?

Ja, jag tror det. Det är nämligen inte ett fel, utan många. Bilen är helt enkelt sliten. Väckelsen har under åren helt naturligt drabbats av en viss nerslitning. Man kan väl heller inte vänta sig något annat av en väckelse, som varit med i så många år och utstätt så många duster på den andliga vädjebanan.

Det är nog sant, att oljerören behöver en riktig renovering. Den heliga oljan flödar inte som förr. Och gnistan, den har kanske inte slocknat, men den tändar inte riktigt på alla fyra cylindrarna, som den

gjorde förr. Nu kanske det endast är två cylindrar, som drar. Och det blir ju för tungt. Det minskar farten. Förr var alla medlemmarna med i kampen och kämpade endräktigt för seger och framgång. Men nu kanske hälften får dragas av den andra hälften. Det är lättare att sitta hemma och se TV än att kämpa den andliga kampen. Dock måste man beundra kvaliteten på motorn, att den överhuvudtaget går så bra, som den gör. Och man måste beundra de vänner, som troget kämpar, trots liknöjdhet och avfall och andlig slöhet i församlingen. Det gick väl an att vara tänd, då det var väckelse och alla var gripna. Men nu är det svårare. Den sanna kristendomen yttrar sig kanske bäst i andliga nedgångstider. Då visar det sig vilken kvalitet det är på väckelsebilen. Och man måste beundra den uthållighet, som många vänner visar i väckelsens svåra kamp. Det vore ju synd att skrota en bil, som är av så förnämlig kvalitet.

Det är hårt stål i pingstmotorn, men nog vore det gott om gnistan bleve lite bättre. Men kanske är det generatoren, som krånglar? Det är ju den som levererar strömmen, som ger gnistan. Låt oss ta en titt på den. Fungerar alla lindningarna? Knappast. Om en generator har 100 lindningar och det bara är 10, som fungerar, då blir det naturligtvis dålig ström. Och om en församling består av 100 medlemmar och det är bara 10, som kommer på bönemötet, då blir ju strömmen för dålig i församlingen. Där behövs en grundlig reparation.

I vissa fall är nog batteriet också dåligt. Det har blivit slagg i botten, som kortsluter strömmen. Då håller det inte laddning. "I bedjen, men I fån intet", säger Jakob. Strömmen gick ut lika fort som den kom. Visst kan man ordna stora konferenser och kalla kända väckelseevangelister, och "ladda" upp, andligen sett. Det blir goda möten och en härlig ande, och många säger: "Det är ju lika härligt som det var förr!" Ja, syndare blir frälsta och församlingen får en förnyelse. Men efter en kort tid är det strömlöst igen. Man är lika svag och utan ström som förut. Ingen tvekan. Batteriet behöver bytas ut. Förut var varje cell i batteriet helgad och avskild och omspölad av Andens friska vatten, men nu hindrar slagget den livgivande strömmen. "Ditt ädla silver har blivit slagg" säger Gud genom profeten. Ett allvarligt fel.

I instruktionsboken står det: "Av hans innersta skall flyta strömmar av levande vatten", och den

Forts. på sid. 15

KOM IHÄG MIDNATTSROPETS TIDNINGSMISSION MED EN GÅVA!

Budskapet måste ut till alla!

Varje månad utdelas omkring 2.500 gratisex. — Postgiro 57 16 20.